

LBRIS

We know
books

Să înțelegem minunile lui Hristos

*Semne ale îndurării, iertării și
iubirii lui Dumnezeu pentru oameni*

Traducere din limba rusă
Gheorghică Ciocoi

EDITURA DE SUFLET
București

Cuprins

Despre minunile lui Hristos	5
Nunta din Cana Galileei	15
Vindecarea fiului slujitorului regelui	19
Vindecarea îndrăcitului din Capernaum	21
Vindecarea de friguri a soacrei lui Petru	23
Vindecarea leprosului din Galileea	26
Vindecarea celor zece leproși	32
Vindecarea slăbănogului din Capernaum	35
Vindecarea mâinii uscate	38
Vindecarea femeii cu scurgere de sânge și învierea fiicei întâistătorului sinagogii	43
Vindecarea slugii sutașului din Capernaum	52
Potolirea furtunii de pe Marea Galileei	58
Minuni legate de izgonirea demonilor	65
Vindecarea celor doi îndrăciți din ținutul gherghesenilor	68
Vindecarea tânărului lunatic	73

Vindecarea de îndrăcire a fiicei siro-fenicienei	78
Vindecarea femeii gârbove, legată de satana	84
Vindecarea celui mut cuprins de demon	87
Vindecarea celui orb și celui mut îndrăcit	89

TĂMĂDUIRI ȘI MINUNI

Vindecarea celor doi orbi	95
Vindecarea celui ce suferea de hidropizie	98
Vindecarea celui gângav	102
Vindecarea celor doi orbi din Ierihon	104
Vindecarea bolnavului de la scaldătoarea Vitezda de lângă Ierusalim	107
Mersul pe apele Mării Galileei	112
Minunea statirului din gura unui pește	118
Vindecarea orbului din naștere	120
Smochinul neroditor	131
Vindecarea urechii lui Malhus	137

Nunta din Cana Galileei

(Ioan 2, 1-11)

La două ceasuri de cale de Nazaret, acolo unde locuia Fecioara Maria, printre dealurile joase ale Galileei, se află orașelul Cana. Acolo, într-o familie umilă, prieteni ai Maicii Domnului, la un ospăț de nuntă, Hristos a făcut prima minune, prefăcând apa în vin.

Despre acest eveniment povestește Sfântul Apostol Ioan: „Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileei și era și mama lui Iisus acolo. Și au fost chemați și Iisus și ucenicii Săi la nuntă. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin.”

Conform obiceiului evreiesc de căsătorie, mirele a fost întâmpinat de tinere cu candelă aprinsă. Ele au intrat împreună cu mirele în camera ospățului unde îi așteptau toți invitații. După Talmud, cel mai semnificativ moment al unei căsătorii iudaice îl reprezentau ce-

le șapte binecuvântări dintre care prima era binecuvântarea vinului. Textul spune: „Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, Împăratul lumii, Care ai zidit roada pentru vinul cel din struguri!” Mirele ieșea de obicei din casa lui și mergea însoțit de prieteni, cu făclii aprinse, la casa părinților miresei. După ce primea binecuvântarea de la părinții miresei, acesta se întorcea cu mireasa la casa părinților săi. Tânăra era ascunsă de un voal, nevăzându-i-se chipul. Toată lumea intra la sărbătoarea nunții cu cântări, dănțuiri și muzică. Mai întâi se semna înțelegerea de nuntă și apoi erau proclamate binecuvântările. Apoi mireasa își dezvelea fața, și nuntașii o vedeau pentru prima oară. Asta însemna că nunta fusese deja încheiată, după care continua cu un ospăț.

E posibil ca la nunta din Cana Galileei să nu fi fost vin îndeajuns în momentul în care s-au rostit „binecuvântările”, ori nu a fost suficient vin pentru că la nuntă au venit mai mulți oaspeți decât erau așteptați, iar mirii nu au prevăzut acest lucru. Dacă astfel au stat lucrurile, e de înțeles de ce Maica Domnului se simțea cumva răspunzătoare pentru stânjenirea prietenilor ei. Prin urmare, s-a întors către Fiul său și a spus: „Nu

mai au vin”, iar El i-a răspuns: „Ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu.” Cu toate acestea, Sfânta Fecioară a simțit că Fiul său nu-i va lăsa pe acești oameni săraci fără ajutor și bucuria acelei familii nu va fi umbrită. Astfel, Maica Domnului i-a sfătuit: „Faceți orice vă va spune.” Acolo se aflau șase vase de piatră pentru obiceiul evreiesc al curățirii, care cuprindeau două sau trei măsurii. Iisus le-a cerut să umple vasele cu apă. Și, după ce le-au umplut până sus, le-a spus: „Scoateți acum și aduceți nunului.”

Și atunci când l-au dus, au gustat această apă ce se prefăcuse în vin. Doar slugile știau însă că acolo fusese apă. Atunci a poruncit să-l cheme pe mire: „Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se amețesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.”

Minunea a uimit pe stăpânul ospățului, pe mirele însuși și pe oaspeții, ucenicii lui Hristos. Aici în minunea descrisă de Evanghelistul Ioan se arată iubirea plină de milostivire a lui Hristos și a Maicii Domnului vădită în greutatea de viață obișnuite, de familie. Însă, în același timp, Domnul, prin prezența Sa la nuntă, a sfințit și a binecuvântat viața

de familie a unor persoane căsătorite, oferind sprijin și bucurie duhovnicească. Arătându-Se la nuntă, slava lui Hristos a întărit și mai mult credința ucenicilor în El.

Evangelhia despre minunea din Cana Galileei este citită de obicei atunci când se săvârșește Taina Cununii. După citire, preotul îi invită pe miri să guste dintr-un pahar cu vin binecuvântat. Asta semnifică începutul vieții lor comune și al unității lor în dragostea lui Hristos, începutul zidirii în familia lor a unei „mici biserici de acasă”.

Prima minune din Cana Galileei are un simbolism profund. Aici, în Cana, Hristos a prefăcut apa în vin și i-a făcut părtași pe toți participanții la vesele și bucuria pline de lumină, iar la Cana cea de Taină, la sfârșitul slujirii Sale pământești, El a prefăcut vinul în sângele Său și le-a dat să bea din același potir ucenicilor Săi, făcându-i pe ei (iar după aceea pe toți cei ce cred în El) mădulare ale preacinstului Său Trup și părtași la ospățul ceresc din Împărăția cerurilor. De aici, nunta creștină capătă o semnificație deosebită – unitate de nedesfăcut și binecuvântată a soțului și soției în Hristos, atât în plan pământesc, cât și în plan duhovnicesc.

Vindecarea fiului slujitorului regelui

(Ioan 4, 46-54)

După nunta din Cana Galileei, Hristos a mers și a propovăduit Împărăția lui Dumnezeu în Iudeea. Întorcându-Se după o oarecare vreme, a fost abordat de un curtean care venise din Capernaum și al cărui fiu era bolnav. Când a auzit că Iisus a ajuns din Iudeea în Galileea, L-a rugat să vină să-i vindece fiul care era pe moarte: „Doamne, coboară-Te înainte de a muri copilul meu!” Întregul lui cuget părea concentrat nu la problema legată de credința în Hristos, ca Fiu al lui Dumnezeu, ci la boala fiului său, la dorința arzătoare de vindecare a acestuia.

Atunci Domnul i-a spus: „Mergi, copilul tău trăiește!” Și omul a crezut cuvântului pe care i l-a spus Iisus și a plecat”. În acel ceas s-a arătat întreaga adâncă credință a slujbaşului în Hris-

tos. El a crezut cuvântul Domnului și a plecat îndată acasă. Nu a mai insistat ca Hristos să vină personal la fiul său. Teama și frica pentru viața fiului lui au dispărut pe neașteptate. În sufletul său s-a așezat în curând o liniște deplină. Credința în Mântuitorul Iisus Hristos ca Medic preaputernic a aflat în sufletul său ogor pentru o credință mai profundă în El ca Dumnezeu-Om. Slujitorii, neînțelegând cum s-a petrecut acest lucru, s-au grăbit să-i povestească tatălui vestea despre însănătoșirea fiului. În drumul către Capernaum, l-au întâlnit pe stăpânul lor care se întorcea. Fusese chiar ceasul în care Iisus i-a spus: „Mergi, copilul tău trăiește!” La aceasta evanghelistul adaugă: „Și a crezut el și toată casa lui.”

Trebuie remarcat faptul că această a doua minune săvârșită de Mântuitorul la întoarcerea din Iudeea în Galileea a fost săvârșită în lipsă și fără să fie atins trupul fiului bolnav al slujitorului dez-nădăjduit, ci sufletul unui membru al familiei. Cu toții s-au cutremurat la această minune și au crezut, așadar, în Fiul lui Dumnezeu. Acest lucru se întâmplă adesea în viața Bisericii: credința în adevăr se naște din încrederea în cuvântul lui Dumnezeu.

Vindecarea îndrăcitului din Capernaum

(Luca 4, 31-37; Marcu 1, 21-28)

Una dintre primele minuni săvârșite de Hristos în Galileea după propovăduirea în sinagoga din Nazaret a fost cea a izgonirii demonului din Capernaum.

Ajuns în Capernaum, oraș al Galileei, Hristos îi învăța pe oameni sămbăta în sinagogile lor. Cei ce Îl auzeau erau uimiți de învățătura fiului tâmplarului din Nazaret. În timpul unei astfel de predici a lui Hristos, un om având duh necurat a apărut în sinagogă și cu glas mare a strigat: „Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!” Însă Hristos l-a oprit pe duhul necurat spunându-i: „Taci și ieși din el!” Și îndată duhul a ascultat cuvântul poruncitor și plin de putere al lui Hristos, aruncând pe cel cuprins de demoni în